

til, at folketinget ikke med tilbagevirkende kraft ville forringe deres forhold.

Det er mindretallets opfattelse, at det virker socialt skævt, at flertallet kun vil fjerne urimeligheder for en bedre stillet gruppe af efterlønsmodtagere.

Der burde have været rettet op for alle grupper, som er gået på efterløn i god tro til de regler, der var gældende på det tidspunkt, de besluttede at indtræde i efterlønsordningen.

Regeringen og det radikale venstre har som bekendt fjernet reguleringen af dagpengene. Det betyder, at personer, som gik på efterløn før 1. januar 1983, har fået deres købekraft forringet med 8 pct. Det fremgår af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 til forslag til folketingsbeslutning om regulering af efterløns- og dagpengesatser (B 10), som er fremsat af socialdemokratiet. Denne besvarelse samt arbejdsministerens besvarelse af et skriftligt spørgsmål fra udvalget vedrørende omregningssatsen er på mindretallets anmodning medtaget som bilag til denne betænkning.

Hvis der tages udgangspunkt i, hvorledes efterlønsatsen ville have været, hvis ikke reguleringen var ophørt, har købekraftstilbagegangen for almindelige efterlønsmodtagere været på ca. 12 pct.

Mindretallet finder, at denne tilkendegivelse fra regeringspartierne og det radikale venstre er udtryk for grov foragt for de mennesker, som er hårdt ramt af den førte politik, og mindretallet vil stemme imod både ændringsforslag og lovforslaget ved 3. behandling.

Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) mener, at en forhøjelse af bidraget til efterlønsordningen skal ses i sammenhæng med en regulering af dagpenge og efterløn. Der er ikke foretaget regulering siden 1982, hvilket har medført et fald i realværdien af dagpenge og efterløn på 14 pct. ifølge regeringens egne tal. Derfor ville der være rimelig grund til at forhøje satserne. Dette kan der desværre ikke samles flertal for på nuværende tidspunkt. Af den grund kan mindretallet ikke indstille lovforslaget til vedtagelse, men indstiller det derimod til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslagene, som arbejdsministeren har fremsat, og som regeringspartierne

og det radikale venstre støtter, kan mindretallet heller ikke stemme for.

Mindretallet er enig i, at der er visse grupper, der med rette kan påberåbe sig, at de er blevet stillet ringere end forventet tidligere; dette ville mindretallet sådan set gerne rette op på. Men ikke på den helt urimelige måde, der her er foreslået, nemlig at det udelukkende er lønmodtagernes del af finansieringen, der skal stige, men ikke arbejdsgivernes. Dertil kommer, at lønmodtagernes andel jo ikke falder igen, når den påberåbte urimelighed er løst. Det er efter mindretallets mening klart vist i lovforslaget og i ændringsforslaget, at lønmodtagerne stadig er dem, der skal betale mere for lavere ydelse, hvilket vi ikke finder rimeligt.

Et tredje mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) skal med følgende bemærkninger indstille lovforslaget og ændringsforslagene til *forkastelse*.

Medlemsbidraget er allerede steget fra 1.079 kr. til 2.345 kr. i perioden 1982-1985, samtidig med at de maksimale dagpenge har været frosset fast.

Dette har ifølge arbejdsministeren betydet, at dagpengemaksimums købekraft i samme periode er faldet med ca. 14 pct.! Nu påberåber regeringen sig det såkaldte nettofinansieringsprincip for efterlønsordningen som legitimation for endnu en forhøjelse. Men tingene hænger sammen. Og mindretallet tager skarpt afstand fra stadigt forhøjede medlemsbidrag og fastfrosne dagpenge, idet mindretallet ser dette som en uhyggelig snigende privatisering af finansieringen af dagpengene.

Hvad angår ændringsforslagene om en forhøjelse til 7,35 gange højeste dagpengesats i stedet for 7,25 som først udtænkt, skal mindretallet udtale, at det erkender, at grupper af efterlønsmodtagere, som samtidig modtager pension, er blevet ramt på grund af indførelse af en fælles omregningssats. Mindretallet mener, at HKs forslag om en overgangsordning i forbindelse med de nye regler for fastsættelse af omregningssatsen var noget, der burde have været set nærmere på. Men mindretallet kan ikke gå ind for, at en gruppe af efterlønsmodtagere nu skal have mulighed for efterbetaling finansieret af øvrige A-kassemedlemmer, hvoraf mange, og i alle tilfælde alle arbejdsløse, har langt dårlig-